

Arrest

nr. 220 049 van 19 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in zijn hoedanigheid als voogd voor X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SELIMOVIC *loco* advocaat S. MICHOLT, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaring op 9 februari 2018 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 12 februari 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 12 januari 2018 in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 26 maart 2018 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan.

1.3. Op 18 oktober 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 oktober 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 26 juni 2018 gehoord op het CGVS van 09.40h tot 13.15h en een tweede maal op 04 september 2018 van 09.20h tot 12.34h, bijgestaan door een tolk die het Pashtoe machtig is. Uw voogd X P. en uw advocaat meester MICHOLT S. respectievelijk in loco meester VERMEERSCH M. en meester GRIBOVSKI M. waren het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in de provincie Paktya, district Ahmadabad, in het dorp Isakhel. U bent heden zestien jaar en dus minderjarig. U bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. In Afghanistan liep u school tot de vijfde graad. Verder hielp u uw vader in zijn winkel. Uw vader had een kruidenierswinkel in jullie dorp, op de weg die naar het districtscentrum loopt. In jullie winkel kwamen Taliban geregeld goederen opeisen. Ook deden soldaten en/of politie, op weg naar het districtscentrum geregeld inkopen in jullie winkel. Omwille van die reden werden u en uw vader bedreigd door de Taliban. Tweemaal kwamen ze in jullie winkel en zeiden tegen uw vader dat hij moest stoppen met goederen te verkopen aan de soldaten. Uw vader zei dat hij de winkel, als enige bron van inkomsten, niet kon laten. Hierop zeiden de Taliban dat uw vader u aan hen moest meegeven. U was al eerder benaderd door Taliban, op de terugweg van de moskee, waarbij ze u zeiden dat ze u bommen zouden geven die u dan in het districtscentrum ter ontploffing moest brengen. Na de twee keer dat de Taliban in jullie winkel kwamen om uw vader te bedreigen, werd er een dreigbrief onder het rolluik van jullie winkel geschoven. Hierin stond dat de Taliban u zou doden, omdat jullie al twee keer hadden geweigerd om op hun eisen in te gaan. Uw vader besloot dat het te gevaarlijk was voor u om te blijven. Hij bracht u naar uw oom moederszijde en deze hielp u het land te verlaten. U verliet Afghanistan begin 2017, in de maand Hamal (maart-april) en reisde via Iran en Turkije verder via Bulgarije en Servië, waar u ongeveer negen maanden verbleef. Vervolgens reisde u verder via Hongarije, Oostenrijk, Italië en Frankrijk naar België waar u op 12 februari 2018 een vraag om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek werd uw vader door de Taliban in zijn been geschoten. Omdat de malik niet durfde te reageren, ging je vader naar de gouverneur om te melden dat hij was neergeschoten. De gouverneur zei tegen uw vader dat hij hem alleen kon helpen door hem naar het ziekenhuis te sturen. Uw vader verbleef vier maanden in een ziekenhuis. Nadien keerde uw familie niet meer terug naar het dorp. Uw ouders, broer en zussen wonen bij uw oom moederszijde in de provincie Paktya of verblijven soms bij uw gehuwde zus.

Bij terugkeer vreest u gedwongen rekrutering of represailles vanwege de Taliban.

U legt volgende documenten neer: uw originele taskara, een attestatie (origineel) van hospitalisatie van uw vader dd. 15.09.1396 (komt overeen met 06 december 2017), een X-ray, alsook een dreigbrief vanwege de Taliban dd. 24.08.1438 (islamitische kalender, komt overeen met 21 mei 2017). Na het tweede persoonlijk onderhoud legt u via elektronische weg het paspoort van uw vader neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. 1 lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Om te beginnen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader een groentewinkeltje had in het dorp Isakhel, aan de grote weg in de provincie Paktya waar jullie met slechts twee personen werkten, u en uw vader (CG 26 juni 2018).

Na het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS werden immers opzoekingen verricht in het publieke deel van uw facebook profiel en dat van uw familieleden. Dit bracht een ganse hoop gegevens aan het licht die niet overeenkwamen met wat u bij DVZ en tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaard had. Omdat u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud verklaarde dat al uw familieleden zich in de provincie Paktya bevonden en uw vader nooit naar het buitenland geweest was en dit echter niet klopte met de nieuw gevonden informatie over uw familie op Facebook werd u een tweede maal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 4 september 2018. Dat u de asiendiensten bewust trachtte te misleiden houdt bij voorbaat al een negatieve indicatie in. Er werd u tijdens dit tweede onderhoud gezegd dat u de waarheid diende te vertellen en er werd u nogmaals gevraagd of uw vader ooit naar het buitenland reisde, of u familie heeft buiten de provincie Paktya, of u familie heeft in de hoofdstad Kaboel, of u familie heeft in Pakistan, of u familie heeft in Europa (CG (2) p. 2, 4, 5, 6). Telkenmale antwoordde u ontkennend en bleef u verder liegen. Uit informatie gevonden via uw facebook-profiel en het facebook-profiel van uw vader, blijkt echter dat hij een bemiddeld man is met vele contacten in jullie gemeenschap. Op de foto's van bruiloften, ceremonies e.d. is het duidelijk dat hij een man van aanzien en welstand is, en niet een simpele kruidenier uit een Afghaans dorp. Ook kon worden afgeleid dat uw vader contacten heeft in Pakistan en naar India reisde. U heeft geprobeerd het CGVS inzake het profiel van uw vader te misleiden. Tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS (CG 04 september 2018) werden er u dan – zoals daarnet vermeld - ook expliciete vragen gesteld aangaande uw vader en uw familiaal netwerk (CG (2) p.5). U gevraagd of uw vader ooit naar het buitenland reisde en/of in het buitenland, i.c. Pakistan, heeft verbleven, antwoordt u telkens ontkennend. U verklaarde dat uw vader Afghanistan nooit heeft verlaten, ook niet om zaken te doen, wat dus door zijn facebook-profiel wordt tegengesproken (zie profiel van vader toegevoegd aan het administratieve dossier). In het Facebook-profiel van uw vader valt op dat hij behoorlijk wat politieke uitspraken doet die betrekking hebben op Afghanistan, maar vooral ook op het gedrag van het Pakistaanse leger in Marwand en Swat. Uw vader post trouwens in een zeer goed Engels en hij heeft meer dan 900 vrienden op facebook, waaronder heel veel Afghanen, maar ook talrijke buitenlanders verspreid over de wereld. Niet bepaald het beeld van een tweemans-kruidenierszaak in een dorp in de provincie Paktya. Na geconfronteerd te zijn met de gegevens van het facebook- profiel van uw vader en informatie over uw familiaal netwerk, geeft u toe dat het verhaal dat u eerder gaf door de smokkelaar grotendeels werd ingefluisterd en dat deze ook had gezegd de informatie over uw familie achter te houden (CG (2) p. 9), waardoor u o.a. verzwegen heeft, dat uw oom vaderszijde met zijn gezin in België verblijft (oom M. H. CG (...), O.V. (...)). U geeft dan ook toe dat uw vader wel naar Pakistan en India reisde, dat u in plaats van twee ooms aan vaderszijde vijf ooms aan vaderszijde heeft en dat u familieleden heeft die in de hoofdstad Kaboel wonen (CG(2) p.9-10).

Van uw oorspronkelijk vluchtrelaas houdt u de kern over, namelijk dat uw vader zou zijn neergeschoten in het dorp omwille van de zaken die hij verkocht aan de mensen van het districtscentrum (CG (2) p. 9 en p.11). Dit houdt echter weinig steek. Immers, aan het door uw beweerde profiel van uw vader, namelijk een groenteverkoper in een dorp, i.c. Isakhel kan gezien de Facebook-vaststellingen nog weinig geloof worden gehecht. Indien uw vader al in zijn been zou geschoten zijn is het in het geheel niet duidelijk wie, waar of om welke redenen dit gedaan werd. Bovendien, tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, waren uw verklaringen terzake al bijzonder onsamenhangend (CG (1) p. 12-13). Zo verklaarde u dat uw vader werd neergeschoten door de Taliban in jullie dorp. U maakte dit toen al onvoldoende aannemelijk (CG (1) p.13).

Zo verklaarde u (CG (1) p. 4 en p.12), dat uw vader vier maanden in het ziekenhuis was voor behandeling (de ontslagbrief dateert van 06 december 2017). Men kon er dus toch van uitgaan dat uw vader ernstig verwond was.

Uw uitleg dat uw oom uw vader heeft opgeraapt en naar de gouverneur is gegaan om een klacht in te dienen is heel bizar en weinig geloofwaardig (CG (1) p.12). Aanvankelijk verklaarde u zelfs dat uw vader zelf naar de gouverneur ging om hem te zeggen dat hij was neergeschoten, maar u erop gewezen dat dit toch niet kon, aangezien uw vader gewond was, verklaart u dat uw oom moederszijde hem bracht. Echter, indien uw vader neergeschoten en gewond was, dan is het toch weinig aannemelijk dat uw oom, die bovendien in een ander dorp woont (CG (1) p.5), eerst naar de gouverneur zou rijden - die uw vader naar het ziekenhuis verwees-, in plaats van zelf onmiddellijk naar het ziekenhuis te rijden (CG (1) p.12).

Er werd u overigens gevraagd wie de gouverneur was op het moment van uw vertrek, begin 2017 (CG (1) p.9 en p. 13). Hierop antwoordde u dat het Nasratullah Nasrat was (CG (1) p.8 en p. 12-13). Uit informatie (beschikbaar op het CGVS waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat deze gouverneur in november 2016 al niet meer op post was. Zijn opvolger Zalmai Weesa herkent u niet van naam (CG (1) p.13).

Weesa was vijf maanden op post en werd in juni 2017 opgevolgd door Katawazai. U verklaarde dat uw vader na uw vertrek werd neergeschoten en ongeveer vijf maanden na uw vertrek het dorp heeft verlaten (CG (1) p.9). Op een ander moment verklaarde u, dat uw vader werd neergeschoten toen u vijf maanden in Servië was (CG (2) p.12). Met andere woorden, toen uw vader werd neergeschoten, in (vermoedelijk) augustus 2017, of later, was Katawazai de gouverneur. U weet dat hij de huidige gouverneur is, maar brengt hem niet in verband met de beweerde klacht van uw vader. Uw verklaringen over de omstandigheden waarin uw vader werd neergeschoten zijn onvoldoende coherent. Zo uw oom met uw vader naar de gouverneur is gereden, wat te betwijfelen valt, rijst hiermee het vermoeden dat uw vader niet in jullie dorp is neergeschoten, dat toch op een zekere afstand ligt van de provinciehoofdstad Gardez. Tijdens uw tweede onderhoud gaf u geen verdere informatie over de schietpartij, maar houdt u vol dat uw vader in uw dorp werd beschoten (CG (2) p.11), omwille van de winkel en dit na herhaalde confrontatie dat dit weinig aannemelijk is, gezien het profiel van uw vader (CG (2)p.11). Ter staving van het schietincident, legt u een X-ray neer en een document. De X-ray kan van eender wie zijn en geeft verder geen informatie over de omstandigheden van de verwonding. Wat betreft het door u neergelegde document moet worden vastgesteld dat de authenticiteit hiervan ten zeerste wordt betwijfeld. Ten eerste moet worden opgemerkt dat het om een gesolliciteerd document gaat, afgegeven en ondertekend op 10.02.1397 (30 april 2018). In het document staat dat een persoon -met de persoonsgegevens van uw vader-, op 15/09/1396 (06 december 2017) met een kogelwonde in het ziekenhuis werd binnengebracht en na behandeling ontslagen werd (CG (2) p. 12). Bij beroep staat "dokter" vermeld, wat bevreemdend is. U hiernaar gevraagd zegt u dat de dokter het heeft afgegeven toen uw vader het ziekenhuis verliet, wat niet correct is, aangezien het document veel later is opgemaakt. Bij plaats van het incident staat "Bilanmanzal" (letterlijk: hoge gebouwen). Dit is een wijk in de stad Khost in de provincie Khost (zie aan het dossier toegevoegde informatie). Deze informatie is dus ook al tegenstrijdig met uw bewering dat uw vader beschoten werd in het dorp. In de verdere bevestigingen van het document, staat telkens vermeld dat er geen bewijzen noch documenten voorhanden zijn van het incident, maar dat verificatie gebeurde op basis van mondelinge verklaringen. In de onderste commentaar staat dan weer dat genoemde persoon gewond geraakte in een aanslag met een autobom. U erop gewezen dat de informatie in het document ettelijke tegenstrijdigheden bevat, zegt u enkel dat uw vader dit document van de dokter kreeg (CG(2) p.12) hetgeen een allesbehalve overtuigende uitleg is. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat het eveneens weinig overtuigend overkomt dat de Taliban uw vader beschoten in het dorp in de vroege ochtend, toen hij onderweg was naar de moskee, met de bedoeling uw vader te doden hetgeen niet lukte omdat er ander volk aanwezig was (CG (1) p.13), terwijl uit uw verklaringen blijkt dat de Taliban meerdere keren per week bij jullie over de vloer kwamen en het dan toch wel veel handiger had geweest voor de Taliban en minder opvallend om uw vader (en eigenlijk ook u) dood te schieten wanneer hij zich in zijn winkel bevond (CG (1) p.8, 10, 11, 12).

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed. De geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u zijn bedreigd door de Taliban omwille van het verkopen van winkelwaar aan soldaten/ politie van het districtscentrum wordt uiteraard danig aan het wankelen gebracht door uw ongeloofwaardige verklaringen over de omstandigheden van de beschieting van uw vader die gelinkt zijn aan de bedreigingen ten aanzien van uw persoon. De wijze waarop u de overige gebeurtenissen schetst komt bovendien weinig plausibel over, u werd eerder al door de Taliban benaderd en een paar keren bedreigd waarna ze nog eens een dreigbrief onder jullie rolluik schoven met de boodschap dat ze u zouden doden (CG (1) p.12).

Dat de Taliban, een beruchte en vrij goed georganiseerde organisatie, op een dergelijke ondoeltreffende wijze te werk zouden gaan en u bovendien dan nog de kans gaven te gaan lopen doordat ze u nogmaals waarschuwden met die dreigbrief komt weinig aannemelijk over indien ze u werkelijk hadden willen doden.

De authenticiteit van de door u neergelegde dreigbrief van de Taliban is dan ook niet aannemelijk. Bovendien moet hierbij nog worden vastgesteld dat u verklaarde Afghanistan te hebben verlaten naar aanleiding van deze brief. De brief echter dateert van dd. 24.08.1438 (islamitische kalender, komt overeen met 21 mei 2017), wat dus niet overeenstemt met uw verklaringen over het moment waarop u Afghanistan heeft verlaten (CG (1) p.9 en p. 13). Immers, verklaart u dat u begin 2017 Afghanistan heeft verlaten. U gevraagd naar het seizoen, zegt u aanvankelijk dat het herfst was, maar corrigeert u zichzelf en zegt u vervolgens dat het Hamal (maart-april) was, toen de winter net gedaan was en de bomen groener werden. Voortgaande op uw verklaringen zou u dus Afghanistan hebben verlaten vóór de brief, die gedateerd is op 21 mei 2017. Uw verklaring dat jullie wel problemen kregen met de Taliban maar de soldaten die jullie winkel bezochten niet komt ook weinig overtuigend over gezien Afghaanse soldaten, en dat is genoegzaam geweten, in de eerste plaats een prime target zijn voor de Taliban (CG(1), p.11). Deze vaststellingen onderstrepen bijkomend de ongeloofwaardigheid van wat u allemaal vertelt.

Overigens zijn er ook grote twijfels gerezen aangaande uw eigen beweerde profiel, met name dat u vijf jaar school zou hebben gelopen in uw dorp Isakhel en daarnaast bij uw vader in de winkel werkte. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud was al opgevallen dat u zeer goed Engels begrijpt (CG (1) p. 12) en bovendien ook nog vloeiend Pashtoe leest, wat ongebruikelijk is voor een jongen die maar vijf jaar naar school is geweest in een Afghaans dorp. U hierop gewezen zei u dat u zo goed kan lezen omdat u ook religieuze lessen kreeg (CG (1) p.13). U herhaalde dit argument tijdens het tweede onderhoud (CG (2) p.11), maar uw uitleg overtuigt niet. In het licht van het op Facebook teruggevonden profiel van u en uw vader is het meer aannemelijk dat u naar een school in de stad bent geweest.

Hieruit volgt ook, dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u naar voren geschoven asielmotieven, de beweerde problemen in het dorp, namelijk dat u en uw vader werden bedreigd door de Taliban, omdat jullie groenten verkochten aan passerende soldaten (CG (1) p.10-12).

Dat u ten slotte verklaarde dat u langs tal van Europese landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel aan te vragen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate (Verklaring DVZ). Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het eerste veilige land waar hij toevlucht zoekt.

Uit het bovenstaande volgt dat u de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals omschreven in art. 48/4 § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4 §2, c van de Vreemdelingenwet dient het volgende te worden opgemerkt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en uw familie oorspronkelijk afkomstig is uit Paktya, regio Gardez noch dat u daar geboren en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis-december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 26 juni 2018 en 04 september 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten.

Er werd u bij aanvang van het tweede onderhoud uitdrukkelijk gezegd dat u een tweede maal op het CGVS werd uitgenodigd om zicht te bieden op uw verblijfplaatsen en familiaal netwerk omdat er na analyse van het eerste persoonlijk onderhoud én op basis van informatie belangrijke vragen waren gerezen. Zoals bovenstaand werd aangetoond, bleef u in het eerste deel van dit tweede onderhoud ontkennend antwoorden op de u gestelde vragen, in strijd met de bevindingen van het facebook – onderzoek waarover het CGVS beschikt. Zo bleef u volhouden dat uw vader nooit Afghanistan had verlaten, wat aantoonbaar wél het geval was; dat u geen familie heeft buiten Afghanistan, terwijl u oom en zijn gezin in België verblijven; stelde u geen familie te hebben in Kabul, wat evenmin met de waarheid strookt, aangezien de kozijnen van uw vader daar wonen (CG (2)p. 10). In de loop van het tweede persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de resultaten van het facebook-profiel van uw vader, uzelf e.a., alsook het feit dat u over tal van aspecten van uw familiaal netwerk, i.c. uw vader gelogen heeft.

U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband.

Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Men kan er immers van uitgaan dat iemand met het profiel van uw vader, een welgestelde zakenman, die regelmatig door middel van zijn paspoort buitenlandse reizen maakt en die op zijn Facebook profiel aangeeft in Kaboel te wonen, en daar ook nog een familiaal netwerk heeft, zijn gezin niet zal achterlaten in een klein dorp in een onveilige regio.

Pas na confrontatie met de informatie waarover het CGVS beschikt, en nadat u de gelegenheid kreeg om samen met uw voogd en advocaat te spreken over uw houding, gaf u toe dat u –op aanraden van de smokkelaar- niet de waarheid heeft verteld over uw familienetwerk. Echter, u geeft enkel toe wat al was geweten door het CGVS en laat verder niet in uw kaarten kijken. U laat uiteindelijk nog altijd na, om een duidelijk en geloofwaardig zicht te geven op het profiel van uw vader, wie hij is, wat hij doet en waar hij verblijft. U verklaart dat hij in het huis van uw oom moederszijde woont, in Khwajakhel in de provincie Paktya (CG (2) p.4). U gevraagd van wat uw familie momenteel leeft, zegt u enkel dat de winkel gesloten is en dat uw familie inwoont bij uw oom moederszijde (CG (2) p.5), waarmee u de vraag ontwijkt. U werd ermee geconfronteerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader een dorpskruidenier was in Isakhel (CG (2) p.9 en p.11). U werd gewezen op een foto van uw vader bij een groentewinkel, die er niet uit ziet als een dorpswinkel (CG (2) p. 10). U verklaart hierover dat uw vader deze foto heeft gepost toen hij op bezoek was in Peshawar. U werd ermee geconfronteerd dat uw vader een rijke man is en dat het niet geloofwaardig is, dat hij bij uw oom moederszijde inwoont én van hem afhankelijk zou zijn. U herhaalt opnieuw dat uw vader werd neergeschoten in het dorp maar dat de smokkelaar er van alles heeft aangebreid (CG (2) p.9). Bovenstaand werd al aangetoond dat dit niet geloofwaardig is. Tevens werd al geargumenteed dat er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u in het dorp school heeft gelopen. Het is de overtuiging van het CGVS dat ook u in een stad verbleef alvorens naar België te komen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ook na confrontatie en herhaald aandringen de waarheid te vertellen onvoldoende zicht geeft op uw verblijfplaats voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in regio Gardez heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit die hier verder niet ter discussie staat.

De andere documenten, X-ray, attest van hospitalisatie en dreigbrief van de Taliban hebben geen bewijswaarde zoals bovenstaand voldoende aangetoond. Moet hierbij ook worden opgemerkt dat omwille dat Afghaanse documenten weinig bewijswaarde hebben gezien op grond van corruptie of op de zwarte markt eender welk document kan worden gekocht (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Ook het paspoort van uw vader dat pas na het tweede persoonlijk onderhoud bezorgd werd aan het CGVS (via elektronische weg toegezonden door uw advocaat, kopieën in het administratieve dossier) kan bovenstaande bevindingen niet wijzigen. De verschillende reizen van uw vader naar India, waar te nemen in zijn paspoort, bevestigen de vaststelling van het CGVS dat uw vader geen kruidenier is/was in het dorp Isakhel. Aangezien uw vluchtrelaas niet geloofwaardig werd geacht en aangezien u ook geen zicht heeft geboden op het profiel van uw vader, kan uit het bovenstaande worden geconcludeerd dat het weinig aannemelijk is dat uw familie in het huis van uw oom moederszijde verblijft in de provincie Paktya.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u bovendien redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Koboel vestigt. Zoals ook al meermaals aangehaald in bovenstaande argumentatie beschikt u er over een familiaal netwerk, hetgeen u zelf beaamt. Uw vader geeft bovendien aan op zijn Facebookprofiel dat hij woonachtig is in Koboel. Redelijkerwijze en zoals eerder al beargumenteerd kan bovendien aangenomen worden dat u afkomstig bent uit een welstellende familie. Illusterend hiervoor is ook dat uw familie bij machte was 11.000 US Dollar/10.000 Euro neer te tellen voor uw reis naar Europa (Verklaring DVZ, vraag 31 + Minteh-fiche).

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in de stad Koboel niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de stad Koboel aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen

een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Kabul stad te vestigen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017 en de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 24 april 2018) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de

impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 5 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2017 in de stad 1612 burgerslachtoffers vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Daarnaast heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens piek van aanslagen in januari 2018. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel kan blijken. U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

Volledigheidshalve kan nog vermeld worden dat uw oom M. H. (CG (...)) op 24/12/2013 de vluchtelingenstatus in België toegekend werd, weliswaar op basis van de door hem ingeroepen asielmotieven die geen verband houden met de door u ingeroepen asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in verschillende middelen een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikel 22 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind;*
- artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (medewerkingsplicht);*

- artikelen 2 en 14 van het koninklijk besluit van 22 juli 2003, tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering;
- de zorgvuldigheidsplicht;
- artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag.

Hij vat de middelen samen als volgt:

“Verzoeker is minderjarig en geniet aldus bijzondere bescherming. Het hoger belang van het kind moet primeren bij het onderzoek van het verzoek tot internationale bescherming. Het voordeel van de twijfel dient in de meest ruime zin toegepast te worden. Dit is in de bestreden beslissing niet het geval.”

“Verzoeker heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht door te antwoorden op de gestelde vragen en de nodige documenten voor te leggen. Verzoeker heeft de tegenstrijdigheden in zijn relaas rechtgezet tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud bij verweerster.”

“Verzoeker heeft gegronde redenen om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin op basis van zijn afkomst en zijn vrees voor de Taliban.”

“Verzoeker heeft een extra kwetsbaar profiel omwille van zijn jonge leeftijd als persoon “of fighting age”. Verweerster bracht dit niet in rekening.”

“Verzoeker heeft minstens recht op subsidiaire bescherming aangezien hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Er is voor verzoeker geen intern vluchtalternatief beschikbaar in Kaboel. Door verweerster werd geen rekening gehouden met het meest recente rapport van UNHCR, waar zij uitdrukkelijk oproepen geen Intern vluchtalternatief meer in te roepen voor Kaboel.”

- Ten eerste, stelt verzoeker dat hij werd geboren op 28 februari 2002 en bijgevolg minderjarig is, namelijk 16 jaar oud. Hij geniet aldus bijzondere bescherming op grond van artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag. Dit artikel wordt geciteerd en bepaalt dat kinderen die de status van vluchteling hebben aangevraagd bijzondere bescherming dienen te genieten.

Het koninklijk besluit van 22 juli 2003 heeft verschillende concrete garanties ingebouwd voor de behandeling en beoordeling van verzoeken tot internationale bescherming van minderjarigen. Artikel 14, § 4, bepaalt dat het hogere belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal en zijn ambtenaren moeten leiden tijdens het onderzoek van het verzoek.

Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele manier hoe en waar bij de beoordeling van het verzoek tot internationale bescherming rekening werd gehouden met het hogere belang van het kind. Uit bovenstaand artikel volgt nochtans dat deze overweging primordiaal is. Dat op geen enkele manier in de bestreden beslissing terug te vinden is hoe en waar bij de beoordeling rekening werd gehouden met dit hogere belang van het kind, is dan ook een manifeste inbreuk op de motiveringsplicht.

Daarnaast houdt de correcte behandeling van een verzoek tot internationale bescherming van een minderjarige ook in dat het principe van ‘het voordeel van de twijfel’, zoals dit in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet werd opgenomen op een ruime manier wordt toegepast. De commissaris-generaal is zich zeer goed bewust van deze verplichting, dit blijkt uit informatie op de eigen website www.cgvs.be.

Ook stelt artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 22 juli 2003 dat de ambtenaren belast met het gehoor van een minderjarige verzoeker om internationale bescherming over de vereiste kennis met betrekking tot de bijzondere noden van minderjarigen moeten beschikken.

Uit de verplichting tot behandeling door een gespecialiseerde medewerker volgt onder meer dat tijdens het gehoor gebruik wordt gemaakt van bijzonder meer gesloten vraagstelling, aparte gehoorruimtes en bijzondere aandacht voor de kwetsbaarheid van de minderjarige. Uit het administratief dossier komt deze bijzondere behandeling absoluut niet naar voor. Ook deze verplichtingen worden expliciet bevestigd op de website van de commissaris-generaal.

- Ten tweede, argumenteert verzoeker dat hij heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht. Het verzoek werd afgewezen omdat verzoeker zijn medewerkingsplicht niet vervuld heeft en onvoldoende duidelijkheid heeft geschept. Deze medewerkingsplicht volgt uit de interpretatie van de Vreemdelingenwet conform de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

Artikel 4, lid 1 tot 3, van de Richtlijn 2011/95/11 verduidelijken wat onder de medewerkingsplicht moet worden begrepen. De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. De in lid 1 bedoelde elementen bestaan in de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis.

Verzoeker zou zijn oorspronkelijk verhaal gebaseerd hebben op het advies van een smokkelaar. Hij bekent dat hij zich heeft laten beïnvloeden door het advies van zijn smokkelaar. Hierdoor heeft hij een aantal elementen van zijn leven achtergehouden. Verzoeker benadrukt wel dat hij dit reeds tijdens het persoonlijk onderhoud van 4 september 2018 heeft bevestigd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 9).

Dit is dus de reden dat verzoeker niet verteld had dat hij familie heeft in België. Hij vreesde immers dat dit zijn verzoek om internationale bescherming in het gedrang zou brengen. Bovendien heeft hij bijna geen contact met zijn familie die in België verblijft.

Verzoeker volhardt echter wel in de kern van zijn verhaal. Zijn vader leverde namelijk goederen aan het districtshuis waardoor hij door de Taliban bedreigd werd. Zijn vader werd om deze reden ook neergeschoten door de Taliban. Verzoeker heeft in de meest duidelijke bewoordingen gezegd dat dit aspect van zijn verhaal in geen geval gelogen was (*Ibid.*, p. 12).

Nochtans beweerde de commissaris-generaal tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat verzoeker nog een kans kreeg om zijn fout recht te zetten. Er werd hem verteld dat indien hij een volledig zicht bood op zijn situatie en familienetwerk dit in overweging zou genomen worden. Uit de bestreden beslissing blijkt echter het tegenovergestelde. Het feit dat verzoeker zijn fout rechtgezet heeft, heeft geen enkele positieve invloed.

Verzoeker durfde tot zijn grote spijt geen open kaart spelen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. In dit kader kan het beginsel "*fraus omnia corrumpit*" evenwel niet zonder meer weerhouden worden. Verzoeker verwijst in dit verband naar een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, voorloper van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bovendien komt het vaak voor dat verzoekers om internationale bescherming geen volledige openheid kunnen verschaffen met betrekking tot bijvoorbeeld hun identiteit, hun reisroute, of met betrekking tot eerder gedane verzoeken om internationale bescherming. De redenen hiervoor kunnen legio zijn en soms zelfs zeer begrijpelijk: bijvoorbeeld psychologische gevolgen van ondergane vervolging; het gebrek aan goede voorlichting voor het verloop van een asielpcedure of het gebrek aan vertrouwen in de autoriteiten. Hetzelfde gebeurde bij verzoeker, die angst had door de Belgische autoriteiten teruggedrukt te worden.

Het is van uiterst belang dat de individualiteit van verzoeker in acht genomen wordt en dat ook de context waar verzoeker zich in bevindt in rekening wordt genomen bij het maken van een beslissing (verzoekschrift, stuk 3). Verzoeker werd immers door zijn ouders op jonge leeftijd het land uit gestuurd. De bestreden beslissing gaat hier volledig aan voorbij. Louder op basis van het feit dat verzoeker niet meer wordt geloofd, stelt de commissaris-generaal dat verzoeker aan zijn medewerkingsplicht heeft verzaakt, met alle gevolgen van dien. Dit is evenwel een argumentatie die hiertoe onmogelijk kan volstaan, het is niet omdat het relaas niet wordt geloofd, dat verzoeker zonder meer zijn medewerkingsplicht niet zou hebben nagekomen.

- Ten derde, licht verzoeker toe dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker geen andere keuze had dan zijn land van herkomst, Afghanistan, te verlaten.

Wat het profiel van zijn vader betreft, merkt verzoeker op dat de informatie die op facebook wordt vermeld niet als objectief mag aangenomen worden. Mensen vermelden immers vaak dingen die niet waarheidsgetrouw zijn om zo interessanter over te komen bij hun volgers. Verzoeker benadrukt dat zijn vader een kruidenier was. Dit is een belangrijke functie in het dorp aangezien heel wat mensen voor hun levensonderhoud van hem afhankelijk zijn. Dit is de reden waarom zijn vader veel aanzien geniet in het dorp. Ten onrechte stelt de bestreden beslissing dat hieruit blijkt dat zijn vader geen kruidenier zou zijn. De commissaris-generaal houdt geen enkele rekening met de Afghaanse cultuur en het belang van de voorziening van levensmiddelen in Afghanistan. Verzoeker geeft toe dat zijn vader een aantal keer naar Pakistan en India gereisd is. Hij deed dit omwille van oogproblemen. Het was voor hem niet mogelijk om een behandeling hiervoor te krijgen in Afghanistan. Zijn vader ging, met de financiële hulp van zijn oom, naar India om behandeld te worden. Verzoeker herhaalt dat hij dit eerst niet durfde toe te geven omdat de smokkelaar hem verteld had dat dit nadelig zou zijn voor hem. Nadat hij werd overtuigd dat het verzwijgen van bepaalde elementen nadelig is, heeft hij wel de waarheid verteld.

Over het incident van zijn vader, namelijk dat hij werd neergeschoten door de Taliban, voert hij aan dat medische documenten werd neergelegd ter staving. De bestreden beslissing stelt dat de plaats van het incident niet correct is. Op het document staat immers '*Bilalmanzal*'. Verzoeker wenst dit te verduidelijken. Zijn vader werd neergeschoten in Isakhel, maar hij werd naar het ziekenhuis in Bilalmanzal in Paktya gebracht. De bestreden beslissing stelt dat er een tegenstrijdigheid zou zijn in de redenering van verzoeker waar gesteld wordt dat zijn vader naar de gouverneur ging vooraleer hij naar het ziekenhuis werd gebracht. Het blijkt echter dat verzoeker de term '*gouverneur*' verkeerd begrijpt. Wat verzoeker bedoelde is dat er iemand van de politie ter plaatse kwam na het incident. Deze zorgde ervoor dat verzoeker naar het ziekenhuis gebracht werd. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker het dus eerder over een politiechef dan over een gouverneur had. Wanneer men de verklaringen van verzoeker op deze manier bekijkt, komt het verhaal logisch over. Het is immers compleet normaal dat er iemand van de politie ter plaatse komt na een schietincident. Verzoeker benadrukt bovendien dat hij zelf niet aanwezig was bij het incident, hij was zelf niet in het land. Op het moment van het incident verbleef hij in Servië. Alle informatie die hij heeft over het schietincident heeft hij van verhalen die zijn familie hem verteld heeft. Er dient in deze context op gewezen te worden dat het relaas van getuigen van bepaalde gebeurtenissen of feiten nooit volledig overeenstemt. Elke persoon bekijkt die gebeurtenis namelijk vanuit zijn eigen standpunt en ervaring. Door objectieve informatie wordt bevestigd dat bij het maken van beslissingen, er steeds opmerkzaam moet worden omgegaan met eigen ervaringen en achtergronden. De bestreden beslissing houdt hier allerminst rekening mee (verzoekschrift, stuk 3).

Aangaande verzoekers vrees voor de taliban, benadrukt hij dat zijn familie wel degelijk bedreigd werd door de Taliban doordat zij goederen verkochten aan het Afghaans leger en de politie. Omdat de winkel van grote economische waarde is, wilde zijn vader de winkel niet opgeven. De Taliban eisten aldus van hem dat hij verzoeker aan hen moest meegeven. Zijn vader weigerde dit en stuurde verzoeker weg voor zijn eigen veiligheid. Dat de werkwijze van de Taliban die beschreven werd niet professioneel lijkt, volgens de bestreden beslissing, is een verregaande interpretatie.

Verzoeker wordt in Afghanistan bedreigd door de taliban. Hij ging niet in op verschillende uitnodigingen van de taliban om zich bij hen aan te sluiten en bedreigden hierom zijn vader.

Uit objectieve informatie blijkt dat in Afghanistan de autoriteiten, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie niet in de mogelijkheid zijn om bescherming te bieden aan individuen (verzoekschrift, stuk 14).

- Ten vierde, gaat de bestreden beslissing volledig voorbij aan de UNHCR "*Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*" en de hierin uitvoerig uitgewerkte '*Potential Risk Profiles*'.

Rechtstreeks bezit verzoeker een risicoprofiel als jongeman “*of fighting age*”, ook in de meest recente ‘*UNHCR eligibility guidelines*’ van augustus 2018 werd duidelijk opgenomen dat een persoon als verzoeker, zelfs los van zijn persoonlijk vluchtrelaas, een groot risico loopt gedwongen te worden gerekruteerd door de Taliban (verzoekschrift, stuk 4).

Over het risico dat verzoeker loopt om ook door pro-regeringstroepen te worden ingelijfd wordt zelfs op geen enkele manier gemotiveerd.

- Ten vijfde, biedt artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bijkomende bescherming aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst.

De subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen tegenover het land van herkomst van verzoeker. Verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit en woonde in Isakhel, district Ahmadabad in de provincie Paktya.

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden. De Raad heeft bevestigd dat de commissaris-generaal de plicht heeft om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen (RvV 27 december 2013, nr. X).

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker over een veilig en redelijk vestigingsalternatief in Jalalabad beschikt. Uit wat volgt zal blijken dat dit geenszins het geval is.

Verzoeker gaat vooreerst in op het juridische kader van het intern vluchtalternatief.

Verder, wat de relevantie van de beoordeling van het intern vluchtalternatief betreft, stelt verzoeker dat hij een gepondeerde vrees voor de Taliban heeft.

Het feit dat verzoeker eerst een aantal elementen van zijn vluchtrelaas verzwegen had doet niks af aan de kern van zijn relaas. Verzoeker herhaalt de uiteenzetting over zijn vader profiel.

Er wordt niet getwijfeld aan de afkomst van verzoeker, die de Afghaanse nationaliteit heeft en afkomstig is uit Paktya, regio Gordez. Verzoeker wijst in dit kader op recente rechtspraak van de Raad (verzoekschrift, stukken 15-16) waarbij geoordeeld wordt over de toepassing van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet wanneer er twijfels bestaan over het recente verblijf van verzoeker. De Raad verduidelijkt dat wanneer er niet getwijfeld wordt aan de nationaliteit van verzoeker en evenmin aan zijn regio van afkomst, de voorwaarden van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet moeten worden onderzocht. Er moet met name onderzocht worden in welk deel van het land verzoeker een intern vluchtalternatief zou kunnen vinden.

Verzoeker citeert uit algemene informatie dat UNHCR het begrip redelijkheid verduidelijkt, hetgeen ook naar voren komt in artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet (verzoekschrift, stuk 5). Recente objectieve informatie van UNHCR toont aan dat dergelijke “*redelijkheidstoets*” niet kan veronachtzaamd worden. In UNHCR’s “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018 worden drie parameters aangereikt aan de hand waarvan de redelijkheid van een intern vluchtalternatief moet worden getoetst: de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, de veiligheid van de betrokken regio en de mogelijkheid om te overleven. UNHCR is, na afweging van deze parameters van mening dat een intern vluchtalternatief in Kaboel over het algemeen NIET beschikbaar is (verzoekschrift, stuk 4). Het betreft hier een aanbeveling van een onafhankelijk orgaan dat als doel heeft om toe te zien op de naleving van het Vluchtelingenverdrag. Het is dus onontbeerlijk om deze aanbeveling op te volgen. De bestreden beslissing heeft hier op geen enkele manier rekening mee gehouden. Op de commissaris-generaal rust nochtans de verplichting zich te baseren op de meest recente, objectieve informatie.

(i) Persoonlijke omstandigheden

Verzoeker is een minderjarige jongeman die door zijn familie uit Afghanistan werd weggestuurd. Zijn minderjarigheid geeft verzoeker een bijkomende kwetsbaarheid die in rekening gebracht moet worden. Verzoeker verwijst naar het hoger belang van het kind dat een doorslaggevende overweging moet zijn bij het beoordelen van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

De familie van verzoeker wilde hem beschermen tegen de Taliban die hem wilden rekruteren. Er wordt geen rekening mee gehouden dat de Taliban in heel Afghanistan actief zijn. Verzoeker is dus nergens veilig. Dit blijkt ook uit objectieve informatie (verzoekschrift, stuk 13).

Het is niet opportuun om verzoeker, die een jongeman van '*potential fighting age*' is, terug te sturen naar Afghanistan.

(ii) Algemene veiligheidssituatie

Ook al kenmerkt het conflict in Afghanistan zich door grote regionale geschillen, het UNHCR concludeert in zijn recente "*Eligibility Guidelines*" dat desondanks de situatie in gans het land blijft verslechteren. Er is sprake van een niet-internationaal gewapend conflict waarbij het land een impasse heeft bereikt omdat het geen oplossing lijkt te vinden voor de veiligheidsproblemen, de politieke en economische problemen (verzoekschrift, stuk 4).

In haar rapport van oktober 2017 geeft Amnesty International aan dat het concept van een intern vluchtalternatief binnen Afghanistan in principe niet mogelijk zou mogen zijn (verzoekschrift, stuk 6).

Rechtspraak van de Raad stelt dat er actuele rapporten zijn, zoals bovenstaand rapport van Amnesty International, die aantonen dat de algemene situatie in Afghanistan verslechterd is, inzonderheid betreffende de terugkeer van afgewezen verzoekers tot internationale bescherming. Dit zorgt ervoor dat de verzoeker een reëel risico loopt bij terugkeer (verzoekschrift, stuk 7).

Objectieve informatie van UNAMA en EASO bevestigt de precare veiligheidssituatie in de stad Kaboel. Het aantal burgerslachtoffers blijft zeer hoog (verzoekschrift, stukken 8-9).

Het geweld van de terreurbewegingen is zeer willekeuring en eist aldus heel wat burgerslachtoffers. Volgens UNAMA is het gebruik van geïmproviseerde bommen de aanleiding voor de sterke stijging in het willekeurige geweld. In de voorbije maanden is het aantal burgerslachtoffers met 46% gestegen in vergelijking met vorig jaar (verzoekschrift, stuk 10).

UNAMA heeft reeds zijn diepe bezorgdheid geuit over het toenemende geweld. De organisatie merkt bovendien dat het geweld is geëscaleerd naar aanleiding van de parlementaire verkiezingen van oktober 2018 (verzoekschrift, stuk 11).

EASO heeft in juni 2018 nog een ontluisterend nieuw rapport over de veiligheidssituatie in Afghanistan gepubliceerd. Het rapport is de eerste in zijn soort waarbij het tracht een richtlijn te bieden aan alle Europese lidstaten betreffende de beoordeling van de verzoeken tot internationale bescherming door burgers van Afghaanse origine. In het rapport bevestigt EASO het permanente veiligheidsgevaar voor de burgers in het ganse land, maar erkent het ook de diverse regionale verschillen. Zo zijn er regio's waar het niveau van willekeurig geweld dermate hoog is dat burgers slechts een beperkt aantal individuele redenen moet aantonen opdat ze in aanmerking zouden kunnen komen voor subsidiaire bescherming. De stad Kabul wordt door EASO beschouwd als gevaarlijk omdat het willekeurige geweld een hoge menselijke tol eist (verzoekschrift, stuk 12).

De problematische veiligheidssituatie weerspiegelt zich bovendien in het feit dat de Belgische autoriteiten 'special forces' naar Afghanistan zullen sturen (verzoekschrift, stuk 17).

Aan de tweede voorwaarde kan niet meer worden voldaan. Verzoeker kan zich niet meer in een veilige regio vestigen.

(iii) Respect voor mensenrechten en de mogelijkheid om te overleven

Door het jarenlange conflict voldoen de regionale centra niet meer aan deze voorwaarde. De steden hebben hun absorptiecapaciteit bereikt omdat ze een ongeziene populatiegroei hebben gekend door hervestiging van zowel vluchtelingen uit eigen land als terugkeerders uit het buitenland.

De infrastructuur en de sociale voorzieningen kunnen de populatiegroei niet bijhouden, met als gevolg dat een groot deel van de Afghaanse bevolking onder de nationale armoedegrens leeft (verzoekschrift, stuk 4).

De Afghaanse steden hebben bovendien te kampen met een groot watertekort. Door de immense populatiegroei en het gebrekkige rioleringssysteem is het grondwater in de steden ernstig vervuild. Dit zorgt ervoor dat de waterputten steeds dieper geboord moeten worden, wat ook een hogere kost met zich meebrengt (*Ibid.*)

De bestreden beslissing haalt aan dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij een familiaal netwerk heeft in Kabul. Er dient echter onderzocht te worden of verzoeker daadwerkelijk op dit netwerk kan terugvallen. Dit wil zeggen dat bekeken moet worden of deze personen bereid zijn om verzoeker te helpen en of het voor hen economisch mogelijk is om hem te helpen (*Ibid.*).

Bovenstaande informatie toont aan dat er geen zekerheid bestaat dat het voor zijn familie in Kabul mogelijk is om hem te helpen, zelfs al willen ze dit. Gezien de huidige humanitaire situatie is het immers niet zo evident om een extra persoon op te nemen in het gezin en alle zorgen voor hem te financieren.

Nergens uit de besteden beslissing blijkt dat onderzocht werd of het voor de verzoeker mogelijk zou zijn om te overleven in Kabul. Er wordt bovendien op geen enkele manier geoordeeld of de familie van verzoeker hem effectief zou willen én kunnen bijstaan.

(iv) Conclusie

Na overweging van de drie bovenstaande voorwaarden concludeert UNHCR dat er over het algemeen GEEN intern vluchtalternatief beschikbaar is in Kaboel (verzoekschrift, stuk 4). Het is frappant dat de UNHCR "*Eligibility guidelines*" van 19 april 2016 worden geciteerd en toegepast. De commissaris-generaal zou nochtans op de hoogte moeten zijn van dit nieuw rapport dat van 30 augustus 2018 dateert. UNHCR is een onafhankelijk orgaan dat als doel heeft om toe te zien op de naleving van het Vluchtelingenverdrag. Het is dus onontbeerlijk om deze aanbeveling op te volgen.

Het UNHCR verduidelijkt dat de toetsing aan de drie bovenstaande voorwaarden zeer voorzichtig moet gebeuren. De bevolking staat onder grote druk door het jarenlange gewelddadige conflict en de preciaire humanitaire situatie. Dit betekent dat de beschikbaarheid van een intern vluchtalternatief in theorie niet noodzakelijk in de praktijk beschikbaar is.

Wie dergelijke toetsing doorvoert, kan niet anders dan besluiten dat erg weinig steden in Afghanistan voldoen aan deze voorwaarden en dat interne vluchtalternatieven niet voor het rapen liggen. Het voortdurende geweld, de stroom aan interne vluchtelingen en de aanhoudende droogte maken het bijzonder moeilijk om ergens een bestaan op te bouwen, aangezien de absorptiecapaciteit van de steden momenteel danig op de proef wordt gesteld.

De grondigheid waarmee de redelijkheid van een intern vluchtalternatief zou moeten worden onderzocht en het belang van deze toets voor verzoekers om internationale bescherming staan echter in schril contrast met de bestreden beslissing.

De voorwaarden voor een intern vluchtalternatief werden te algemeen onderzocht in de bestreden beslissing. Enkel de veiligheidssituatie in Kabul werd getoetst, zonder te onderzoeken of het voor verzoeker mogelijk zou zijn om economisch te overleven. De bestreden beslissing maakt zich het er gemakkelijk van af door te stellen dat verzoeker een familiaal netwerk heeft in Kabul. Er wordt echter op geen enkele manier onderzocht of verzoeker effectief bij hen terecht zou kunnen.

Het hoeft dan ook geen betoog dat de commissaris-generaal op dit vlak aan zijn verplichtingen verzaakt heeft en niet onderzocht heeft of verzoeker redelijkerwijze zou kunnen beschikken over een intern vluchtalternatief.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten bij het verzoekschrift:

- UNHCR "*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems : Full Report*" van mei 2013 (stuk 3);
- UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018 (stuk 4);
- UNHCR « *Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés* » van 23 juli 2003 (stuk 5);

- Amnesty International *"Forced Back to Danger: Asylum-seekers returned from Europe to Afghanistan"* van oktober 2017 (stuk 6);
- RvV 30 november 2017, nr. 196 024; RvV 11 april 2018, nr. 202 226; RvV 3 juli 2018, nr. 206 450 (stukken 7, 15 en 16);
- UNAMA *"quarterly report on the protection of civilians in armed conflict: 1 January to 30 September 2018"* van 10 oktober 2018 (stuk 8);
- EASO-rapport *"Afghanistan: security situation"* van mei 2018 (stuk 9);
- TOLONews *"Unama Reports Spike in Civilian Casualties From IEDs"* van 7 oktober 2018 (stuk 10);
- India Blooms *"Afghanistan: UNAMA expresses concern over level of violence in election campaign period"* van 3 oktober 2018 (stuk 11);
- EASO-rapport *"Afghanistan, Guidance note"* van juni 2018 (stuk 12).
- BBC World Service *"Taliban threaten 70% of Afghanistan"* van 31 januari 2018 (stuk 13);
- EASO-rapport *"Afghanistan, Key socioeconomic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2017 (stuk 14);
- De Morgen *"België stuurt special forces naar Afghanistan"* van 16 november 2018 (stuk 17).

2.1.3. In de nota met opmerkingen zet de commissaris-generaal uiteen dat geen gegrond middel werd aangevoerd.

2.1.4. In een aanvullende nota van 1 februari 2019 voegt verzoeker volgende documenten:

- brief van het dorpshoofd (stuk 18);
- een betalingskaart van zijn school (stuk 19);
- een vaccinatiekaart (stuk 20);
- enveloppe waarin stukken 18-20 werden verstuurd (stuk 21);
- whatsapp berichten (stuk 22);
- registratiekaart ziekenhuis Pakistan (stuk 23);
- medische attesten ziekenhuis Pakistan (stuk 24);
- visitekaartje arts India (stuk 25);
- medische attesten India (stuk 26);
- betalingsbewijs arts India (stuk 27);
- kastickets apotheek India (stuk 28);
- New York Times, *"U.S. to Withdraw About 7,000 Troops From Afghanistan, Officials Say"*, van 20 december 2018 (stuk 29);
- CBS Monitor, *"Is it safe for Europe to force Afghan migrants to return home?"*, van 31 december 2018 (stuk 30);
- NRC, *"Zeker vijftien doden bij aanvallen Talibaan in Afghanistan"*, van 1 januari 2019 (stuk 31);
- International NGO Safety organisation, *Afghanistan Context analysis*, van 18 januari 2019 (stuk 32);
- The Guardian, *"Afghan leader's offer tot Taliban is a last-ditch gamble for peace"*, van 28 februari 2018 (stuk 33);
- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"*, van 30 augustus 2018 (stuk 4);
- EASO, *"Afghanistan Guidance Note"*, van juni 2018 (stuk 12);
- US Department of Defense, *"Report to the United States Congress"*, van 19 november 2018 (stuk 34);
- Foreign Policy, *"In Afghanistan, a 17-Year-Stalemate"*, van 20 november 2018 (stuk 35);
- BBC, *"Why Afghanistan is more dangerous than ever"*, van 14 september 2018 (stuk 36);
- The Jamestown Foundation, *"Taliban Demonstrates Resilience With Afghan Spring Offensive"*, van 2 juni 2018 (stuk 37);
- NOS, *"Aantal burgerdoden in Afghanistan loopt op, ook vandaag weer aanslag"*, van 15 juli 2018 (stuk 38);
- The Jamestown Foundation, *"Islamic State a deadly force in Kabul"*, van 6 april 2018 (stuk 39);
- The Washington Post, *"How the Islamic State got a foothold in Afghanistan"*, van 21 maart 2018 (stuk 40);
- UNAMA, *"Highest Recorded Civilian Deaths From Conflict at Mid-Year Point"*, van 15 juli 2017 (stuk 41).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting hierover, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat uit het administratief dossier blijkt dat er geen bijzondere aandacht werd gegeven aan verzoekers minderjarigheid.

Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 26 maart 2018, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (CGVS-vragenlijst, stuk 29; DVZ-verklaring, stuk 29). Ook uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van de persoonlijke onderhouds met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat verzoeker werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van her persoonlijk onderhoud 1, stuk 15; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 7). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

2.4. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoekers vader een groentewinkel uitbaatte samen met verzoeker in Isakhel, in het district Ahmadabad, in de provincie Paktia, (ii) verzoekers vader in 2017 na verzoekers vertrek naar Europa in zijn been werd geschoten door de taliban in Isakhel, (iii) verzoekers vertrek niet werd ingegeven door de bedreigingen die uitgingen van de taliban en de dreigbrief die zij hadden achtergelaten onder het rolluik van winkel, (iv) verzoekers profiel ongeloofwaardig is.

De Raad merkt hierbij vooreerst op dat verzoekers verweer in zijn verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot een loutere herhaling van zijn verklaringen dat hij handelde op advies van de smokkelaar. De Raad merkt echter op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, en er geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over het verblijf of het asielrelaas te geven. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken, gezien hij zowel bij aanvang van de procedure als tijdens de persoonlijke onderhouds meermaals uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht te waarheid te vertellen. Bovendien kan van verzoeker, die in Oostenrijk al een asielverzoek indiende (Eurodac), doorreisde en pas in België een verzoek om internationale bescherming indiende "*omdat mijn bestemming België was*" (DVZ-verklaring, stuk 29, p. 10), redelijkerwijze worden verwacht dat hij ernstige pogingen zou ondernemen om zich te informeren over de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoekers verweer in het verzoekschrift biedt dan ook geen afdoende verschoning voor zijn bedrieglijke handelswijze in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging.

Het verweer dat de informatie op facebook niet als objectief mag worden aangenomen, doet geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing. Waar het verzoekschrift toegeeft dat verzoekers vader inderdaad naar Pakistan en India reisde omwille van oogproblemen, merkt de Raad op dat de bijkomende documenten die hierover werden neergelegd in de eerste plaats aannemelijk maken dat verzoekers vader uitstekend het Engels beheerst, met een internationaal paspoort dat meermaals wordt verlengd in Gardez (Paktia) of Kabul buitenlandse reizen maakt, en niet kan worden vereenzelvigd met de kruidenier in een klein dorp waarvan sprake in het relaas van verzoeker (Aanvullende nota verzoeker, stukken 22-28). Verzoekers vader gaf overigens aan dat hij studies farmacie heeft gedaan na het incident begin 2017 waardoor verzoeker moest vluchten. In oktober 2018 vertelde hij dat hij enkel nog zijn diploma moest krijgen en zijn studies waren afgerond (Aanvullende nota verzoeker, stuk 22). Dit wil zeggen dat verzoekers vader in tussentijd zeer ernstig gewond raakte, maar wel zijn studies met succes kon voortzetten. Verzoekers vader verbleef afhankelijk van de versie van het relaas ofwel 4 maanden ofwel 3 dagen in het hospitaal. Dergelijke vaststellingen bevestigen slechts dat verzoeker, gesteund door zijn vader in Afghanistan, verstrikt is geraakt in een web van leugenachtige verklaringen. Dat verzoekers vader onvoldoende waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt blijkt ook uit de stukken over zijn buitenlandse reizen. Voor de reis naar Islamabad, Pakistan, worden geen in- of uitreisstempels gevonden die in overstemming zijn met de documenten in verband met een medisch onderzoek voor zijn dochter in de maand februari 2013 (Aanvullende nota verzoeker, stukken 23-24). Een bevredigende uitleg voor de in- en uitreisstempels voor India in september 2013 en april 2016 ontbreekt evenzeer, aangezien verzoekers nieuwe documentatie slechts betrekking heeft op de periode juni 2014 (Aanvullende nota verzoeker, stukken 25-28).

Het bedrieglijke voorkomen van het asielrelaas straalt dan ook af op de bevestigingsbrief van het dorpshoofd, de betalingskaart van de school, de vaccinatiekaart en de briefomslag waarin deze documenten werden verzonden, waarvan moet worden opgemerkt dat deze documentatie ook nog een gesolliciteerd karakter heeft, omdat die werden afgegeven na de bestreden beslissing.

Verzoekers verweer dat is gesteund op zijn voorgehouden minderjarigheid wordt, gelet op bovenstaande bespreking, niet aanvaard door de Raad, zodat dit geen verschoningsgrond biedt voor zijn onwetendheid over de recente gebeurtenissen in zijn voorgehouden herkomstregio.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Om te beginnen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader een groentewinkeltje had in het dorp Isakhel, aan de grote weg in de provincie Paktya waar jullie met slechts twee personen werkten, u en uw vader (CG 26 juni 2018).

Na het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS werden immers opzoeken verricht in het publieke deel van uw facebook profiel en dat van uw familieleden. Dit bracht een ganse hoop gegevens aan het licht die niet overeenkwamen met wat u bij DVZ en tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaard had . Omdat u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud verklaarde dat al uw familieleden zich in de provincie Paktya bevonden en uw vader nooit naar het buitenland geweest was en dit echter niet klopte met de nieuw gevonden informatie over uw familie op Facebook werd u een tweede maal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 4 september 2018. Dat u de asieldiensten bewust trachtte te misleiden houdt bij voorbaat al een negatieve indicatie in. Er werd u tijdens dit tweede onderhoud gezegd dat u de waarheid diende te vertellen en er werd u nogmaals gevraagd of uw vader ooit naar het buitenland reisde, of u familie heeft buiten de provincie Paktya, of u familie heeft in de hoofdstad Kaboel, of u familie heeft in Pakistan, of u familie heeft in Europa (CG (2) p. 2, 4, 5, 6). Telkenmale antwoordde u ontkennend en bleef u verder liegen. Uit informatie gevonden via uw facebook-profiel en het facebook-profiel van uw vader, blijkt echter dat hij een bemiddeld man is met vele contacten in jullie gemeenschap. Op de foto's van bruiloften, ceremonies e.d. is het duidelijk dat hij een man van aanzien en welstand is, en niet een simpele kruidenier uit een Afghaans dorp. Ook kon worden afgeleid dat uw vader contacten heeft in Pakistan en naar India reisde. U heeft geprobeerd het CGVS inzake het profiel van uw vader te misleiden. Tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS (CG 04 september 2018) werden er u dan – zoals daarnet vermeld - ook expliciete vragen gesteld aangaande uw vader en uw familiaal netwerk (CG (2) p.5).

U gevraagd of uw vader ooit naar het buitenland reisde en/of in het buitenland, i.c. Pakistan, heeft verbleven, antwoordt u telkens ontkennend. U verklaarde dat uw vader Afghanistan nooit heeft verlaten, ook niet om zaken te doen, wat dus door zijn facebook-profiel wordt tegengesproken (zie profiel van vader toegevoegd aan het administratieve dossier).

In het Facebook-profiel van uw vader valt op dat hij behoorlijk wat politieke uitspraken doet die betrekking hebben op Afghanistan, maar vooral ook op het gedrag van het Pakistaanse leger in Marwand en Swat. Uw vader post trouwens in een zeer goed Engels en hij heeft meer dan 900 vrienden op facebook, waaronder heel veel Afghanen, maar ook talrijke buitenlanders verspreid over de wereld. Niet bepaald het beeld van een tweemans-kruidenierszaak in een dorp in de provincie Paktya. Na geconfronteerd te zijn met de gegevens van het facebook- profiel van uw vader en informatie over uw familiaal netwerk, geeft u toe dat het verhaal dat u eerder gaf door de smokkelaar grotendeels werd ingefluisterd en dat deze ook had gezegd de informatie over uw familie achter te houden (CG (2) p. 9), waardoor u o.a. verzwegen heeft, dat uw oom vaderszijde met zijn gezin in België verblijft (oom M. H. CG (...), O.V. (...)). U geeft dan ook toe dat uw vader wel naar Pakistan en India reisde, dat u in plaats van twee ooms aan vaderszijde vijf ooms aan vaderszijde heeft en dat u familieleden heeft die in de hoofdstad Kaboel wonen (CG(2) p.9-10).

Van uw oorspronkelijk vluchtrelaas houdt u de kern over, namelijk dat uw vader zou zijn neergeschoten in het dorp omwille van de zaken die hij verkocht aan de mensen van het districtscentrum (CG (2) p. 9 en p.11). Dit houdt echter weinig steek. Immers, aan het door uw beweerde profiel van uw vader, namelijk een groenteverkoper in een dorp, i.c. Isakhel kan gezien de Facebook-vaststellingen nog weinig geloof worden gehecht. Indien uw vader al in zijn been zou geschoten zijn is het in het geheel niet duidelijk wie, waar of om welke redenen dit gedaan werd. Bovendien, tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, waren uw verklaringen terzake al bijzonder onsamenhangend (CG (1) p. 12-13). Zo verklaarde u dat uw vader werd neergeschoten door de Taliban in jullie dorp. U maakte dit toen al onvoldoende aannemelijk (CG (1) p.13). Zo verklaarde u (CG (1) p. 4 en p.12), dat uw vader vier maanden in het ziekenhuis was voor behandeling (de ontslagbrief dateert van 06 december 2017). Men kon er dus toch van uitgaan dat uw vader ernstig verwond was. Uw uitleg dat uw oom uw vader heeft opgeraapt en naar de gouverneur is gegaan om een klacht in te dienen is heel bizar en weinig geloofwaardig (CG (1) p.12). Aanvankelijk verklaarde u zelfs dat uw vader zelf naar de gouverneur ging om hem te zeggen dat hij was neergeschoten, maar u erop gewezen dat dit toch niet kon, aangezien uw vader gewond was, verklaart u dat uw oom moederzijde hem bracht. Echter, indien uw vader neergeschoten en gewond was, dan is het toch weinig aannemelijk dat uw oom, die bovendien in een ander dorp woont (CG (1) p.5), eerst naar de gouverneur zou rijden - die uw vader naar het ziekenhuis verwees-, in plaats van zelf onmiddellijk naar het ziekenhuis te rijden (CG (1) p.12).

Er werd u overigens gevraagd wie de gouverneur was op het moment van uw vertrek, begin 2017 (CG (1) p.9 en p. 13). Hierop antwoordde u dat het Nasratullah Nasrat was (CG (1) p.8 en p. 12-13). Uit informatie (beschikbaar op het CGVS waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat deze gouverneur in november 2016 al niet meer op post was. Zijn opvolger Zalmai Weesa herkent u niet van naam (CG (1) p.13).

Weesa was vijf maanden op post en werd in juni 2017 opgevolgd door Katawazai. U verklaarde dat uw vader na uw vertrek werd neergeschoten en ongeveer vijf maanden na uw vertrek het dorp heeft verlaten (CG (1) p.9). Op een ander moment verklaarde u, dat uw vader werd neergeschoten toen u vijf maanden in Servië was (CG (2) p.12). Met andere woorden, toen uw vader werd neergeschoten, in (vermoedelijk) augustus 2017, of later, was Katawazai de gouverneur. U weet dat hij de huidige gouverneur is, maar brengt hem niet in verband met de beweerde klacht van uw vader. Uw verklaringen over de omstandigheden waarin uw vader werd neergeschoten zijn onvoldoende coherent. Zo uw oom met uw vader naar de gouverneur is gereden, wat te betwijfelen valt, rijst hiermee het vermoeden dat uw vader niet in jullie dorp is neergeschoten, dat toch op een zekere afstand ligt van de provinciehoofdstad Gardez. Tijdens uw tweede onderhoud gaf u geen verdere informatie over de schietpartij, maar houdt u vol dat uw vader in uw dorp werd beschoten (CG (2) p.11), omwille van de winkel en dit na herhaalde confrontatie dat dit weinig aannemelijk is, gezien het profiel van uw vader (CG (2)p.11). Ter staving van het schietincident, legt u een X-ray neer en een document. De X-ray kan van eender wie zijn en geeft verder geen informatie over de omstandigheden van de verwonding. Wat betreft het door u neergelegde document moet worden vastgesteld dat de authenticiteit hiervan ten zeerste wordt betwijfeld. Ten eerste moet worden opgemerkt dat het om een gesolliciteerd document gaat, afgegeven en ondertekend op 10.02.1397 (30 april 2018). In het document staat dat een persoon -met de persoonsgegevens van uw vader-, op 15/09/1396 (06 december 2017) met een kogelwonde in het ziekenhuis werd binnengebracht en na behandeling ontslagen werd (CG (2) p. 12). Bij beroep staat "dokter" vermeld, wat bevreemdend is.

U hiernaar gevraagd zegt u dat de dokter het heeft afgegeven toen uw vader het ziekenhuis verliet, wat niet correct is, aangezien het document veel later is opgemaakt. Bij plaats van het incident staat "Bilanmanzal" (letterlijk: hoge gebouwen).

Dit is een wijk in de stad Khost in de provincie Khost (zie aan het dossier toegevoegde informatie). Deze informatie is dus ook al tegenstrijdig met uw bewering dat uw vader beschoten werd in het dorp. In de verdere bevestigingen van het document, staat telkens vermeld dat er geen bewijzen noch documenten voorhanden zijn van het incident, maar dat verificatie gebeurde op basis van mondelinge verklaringen. In de onderste commentaar staat dan weer dat genoemde persoon gewond geraakte in een aanslag met een autobom. U erop gewezen dat de informatie in het document ettelijke tegenstrijdigheden bevat, zegt u enkel dat uw vader dit document van de dokter kreeg (CG(2) p.12) hetgeen een allesbehalve overtuigende uitleg is. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat het eveneens weinig overtuigend overkomt dat de Taliban uw vader beschoten in het dorp in de vroege ochtend, toen hij onderweg was naar de moskee, met de bedoeling uw vader te doden hetgeen niet lukte omdat er ander volk aanwezig was (CG (1) p.13), terwijl uit uw verklaringen blijkt dat de Taliban meerdere keren per week bij jullie over de vloer kwamen en het dan toch wel veel handiger had geweest voor de Taliban en minder opvallend om uw vader (en eigenlijk ook u) dood te schieten wanneer hij zich in zijn winkel bevond (CG (1) p.8, 10, 11, 12).

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed. De geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u zijn bedreigd door de Taliban omwille van het verkopen van winkelwaar aan soldaten/ politie van het districtscentrum wordt uiteraard danig aan het wankelen gebracht door uw ongeloofwaardige verklaringen over de omstandigheden van de beschieting van uw vader die gelinkt zijn aan de bedreigingen ten aanzien van uw persoon. De wijze waarop u de overige gebeurtenissen schetst komt bovendien weinig plausibel over, u werd eerder al door de Taliban benaderd en een paar keren bedreigd waarna ze nog eens een dreigbrief onder jullie rolluik schoven met de boodschap dat ze u zouden doden (CG (1) p.12). Dat de Taliban, een beruchte en vrij goed georganiseerde organisatie, op een dergelijke ondoeltreffende wijze te werk zouden gaan en u bovendien dan nog de kans gaven te gaan lopen doordat ze u nogmaals waarschuwd met die dreigbrief komt weinig aannemelijk over indien ze u werkelijk hadden willen doden. De authenticiteit van de door u neergelegde dreigbrief van de Taliban is dan ook niet aannemelijk. Bovendien moet hierbij nog worden vastgesteld dat u verklaarde Afghanistan te hebben verlaten naar aanleiding van deze brief. De brief echter dateert van dd. 24.08.1438 (islamitische kalender, komt overeen met 21 mei 2017), wat dus niet overeenstemt met uw verklaringen over het moment waarop u Afghanistan heeft verlaten (CG (1) p.9 en p. 13). Immers, verklaart u dat u begin 2017 Afghanistan heeft verlaten. U gevraagd naar het seizoen, zegt u aanvankelijk dat het herfst was, maar corrigeert u zichzelf en zegt u vervolgens dat het Hamal (maart-april) was, toen de winter net gedaan was en de bomen groener werden. Voortgaande op uw verklaringen zou u dus Afghanistan hebben verlaten vóór de brief, die gedateerd is op 21 mei 2017. Uw verklaring dat jullie wel problemen kregen met de Taliban maar de soldaten die jullie winkel bezochten niet komt ook weinig overtuigend over gezien Afghaanse soldaten, en dat is genoegzaam geweten, in de eerste plaats een prime target zijn voor de Taliban (CG(1), p.11). Deze vaststellingen onderstrepen bijkomend de ongeloofwaardigheid van wat u allemaal vertelt.

Overigens zijn er ook grote twijfels gerezen aangaande uw eigen beweerde profiel, met name dat u vijf jaar school zou hebben gelopen in uw dorp Isakhel en daarnaast bij uw vader in de winkel werkte. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud was al opgevallen dat u zeer goed Engels begrijpt (CG (1) p. 12) en bovendien ook nog vloeiend Pashtoe leest, wat ongebruikelijk is voor een jongen die maar vijf jaar naar school is geweest in een Afghaans dorp. U hierop gewezen zei u dat u zo goed kan lezen omdat u ook religieuze lessen kreeg (CG (1) p.13). U herhaalde dit argument tijdens het tweede onderhoud (CG (2) p.11), maar uw uitleg overtuigt niet. In het licht van het op Facebook teruggevonden profiel van u en uw vader is het meer aannemelijk dat u naar een school in de stad bent geweest.

Hieruit volgt ook, dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u naar voren geschoven asielmotieven, de beweerde problemen in het dorp, namelijk dat u en uw vader werden bedreigd door de Taliban, omdat jullie groenten verkochten aan passerende soldaten (CG (1) p.10-12).

Dat u ten slotte verklaarde dat u langs tal van Europese landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel aan te vragen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate (Verklaring DVZ). Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het eerste veilige land waar hij toevlucht zoekt.

Uit het bovenstaande volgt dat u de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd. ”

Daarnaast merkt de Raad op dat verzoekers recente verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, samen met zijn profiel en achtergrond, evenmin werden aangetoond. De Raad bevestigt dit standpunt van de bestreden beslissing als volgt:

“Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en uw familie oorspronkelijk afkomstig is uit Paktya, regio Gardez noch dat u daar geboren en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 26 juni 2018 en 04 september 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten.

Er werd u bij aanvang van het tweede onderhoud uitdrukkelijk gezegd dat u een tweede maal op het CGVS werd uitgenodigd om zicht te bieden op uw verblijfplaatsen en familiaal netwerk omdat er na analyse van het eerste persoonlijk onderhoud én op basis van informatie belangrijke vragen waren gerezen.

Zoals bovenstaand werd aangetoond, bleef u in het eerste deel van dit tweede onderhoud ontkennend antwoorden op de u gestelde vragen, in strijd met de bevindingen van het facebook –onderzoek waarover het CGVS beschikt. Zo bleef u volhouden dat uw vader nooit Afghanistan had verlaten, wat aantoonbaar wél het geval was; dat u geen familie heeft buiten Afghanistan, terwijl u oom en zijn gezin in België verblijven; stelde u geen familie te hebben in Kabul, wat evenmin met de waarheid strookt, aangezien de kozijnen van uw vader daar wonen (CG (2)p. 10). In de loop van het tweede persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de resultaten van het facebook-profiel van uw vader, uzelf e.a., alsook het feit dat u over tal van aspecten van uw familiaal netwerk, i.c. uw vader gelogen heeft.

U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Men kan er immers van uitgaan dat iemand met het profiel van uw vader, een welgestelde zakenman, die regelmatig door middel van zijn paspoort buitenlandse reizen maakt en die op zijn Facebook profiel aangeeft in Kaboel te wonen, en daar ook nog een familiaal netwerk heeft, zijn gezin niet zal achterlaten in een klein dorp in een onveilige regio.

Pas na confrontatie met de informatie waarover het CGVS beschikt, en nadat u de gelegenheid kreeg om samen met uw voogd en advocaat te spreken over uw houding, gaf u toe dat u –op aanraden van de smokkelaar- niet de waarheid heeft verteld over uw familienetwerk. Echter, u geeft enkel toe wat al was geweten door het CGVS en laat verder niet in uw kaarten kijken. U laat uiteindelijk nog altijd na, om een duidelijk en geloofwaardig zicht te geven op het profiel van uw vader, wie hij is, wat hij doet en waar hij verblijft. U verklaart dat hij in het huis van uw oom moederszijde woont, in Khwajakhel in de provincie Paktya (CG (2) p.4). U gevraagd van wat uw familie momenteel leeft, zegt u enkel dat de winkel gesloten is en dat uw familie inwoont bij uw oom moederszijde (CG (2) p.5), waarmee u de vraag ontwijkt. U werd ermee geconfronteerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader een dorpskruidenier was in Isakhel (CG (2) p.9 en p.11). U werd gewezen op een foto van uw vader bij een groentewinkel, die er niet uit ziet als een dorpswinkel (CG (2) p. 10). U verklaart hierover dat uw vader deze foto heeft gepost toen hij op bezoek was in Peshawar. U werd ermee geconfronteerd dat uw vader een rijke man is en dat het niet geloofwaardig is, dat hij bij uw oom moederszijde inwoont én van hem afhankelijk zou zijn. U herhaalt opnieuw dat uw vader werd neergeschoten in het dorp maar dat de smokkelaar er van alles heeft aangebreid (CG (2) p.9). Bovenstaand werd al aangetoond dat dit niet geloofwaardig is. Tevens werd al geargumenteed dat er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u in het dorp school heeft gelopen. Het is de overtuiging van het CGVS dat ook u in een stad verbleef alvorens naar België te komen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ook na confrontatie en herhaald aandringen de waarheid te vertellen onvoldoende zicht geeft op uw verblijfplaats voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming . Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in regio Gardez heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofd niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer .

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit die hier verder niet ter discussie staat. De andere documenten, X-ray, attest van hospitalisatie en dreigbrief van de Taliban hebben geen bewijswaarde zoals bovenstaand voldoende aangetoond. Moet hierbij ook worden opgemerkt dat omwille dat Afghaanse documenten weinig bewijswaarde hebben gezien op grond van corruptie of op de zwarte markt eender welk document kan woren gekocht (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Ook het paspoort van uw vader dat pas na het tweede persoonlijk onderhoud bezorgd werd aan het CGVS (via elektronische weg toegezonden door uw advocaat , kopieën in het administratieve dossier) kan bovenstaande bevindingen niet wijzigen. De verschillende reizen van uw vader naar India, waar te nemen in zijn paspoort, bevestigen de vaststelling van het CGVS dat uw vader geen kruidenier is/was in het dorp Isakhel. Aangezien uw vluchtrelaas niet geloofwaardig werd geacht en aangezien u ook geen zicht heeft geboden op het profiel van uw vader, kan uit het bovenstaande worden geconcludeerd dat het weinig aannemelijk is dat uw familie in het huis van uw oom moederszijde verblijft in de provincie Paktya."

De door verzoeker toegevoegde algemene landeninformatie over rekrutering van jongemannen en de veiligheidssituatie in Afghanistan kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

In zoverre verzoeker meent dat, gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel is, benadrukt de Raad andermaal dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad kan begrip opbrengen voor de onzekerheid waarin een jonge verzoeker zich bevindt, maar hij heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met de procedure tot het bekomen van internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn identiteit, profiel en verblijfplaats voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan in zijn geheel genomen ongeloofwaardig zijn, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld, waarbij in de eerste plaats een beoordeling dient te worden gemaakt of de relevante elementen die worden aangevoerd voldoende aannemelijk zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit Isakhel in het district Ahmadabad in de provincie Paktya in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn recente herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouden en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP